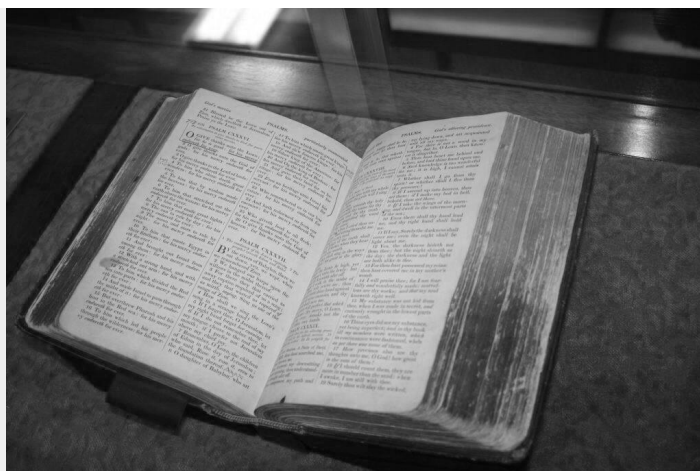

JOËL 2:13 - INWENDIG MEER DAN UITWENDIG

Scheurt uw hart en niet uw kleren en bekeert u tot de Heere uw God. Joël 2:13

Verklaar de Oosterse gewoonte van het scheuren van de kleren.

De mensen waren bereid genoeg deze uiterlijke tekenen van rouw aan te nemen, als er, gelijk hier in dit geval, sprinkhanen kwamen om hun oogst te vernielen, of als zij door enig ander oordeel bedreigd werden.

Hun rouw was de Heere niet welbehagelijk, zij deden geen hulde aan zijn roede van de kastijding. Vandaar de taal van onze tekst.

Laat ons nadenken over

I. De algemene stelling, dat de ware godsdienst meer inwendig dan uitwendig is.

De uitdrukking: "Scheurt uw hart en niet uw kleren" werpt wel enigszins een blaam op hetgeen bloot uitwendig is.

1. Dit heeft betrekking op vormen en plechtigheden, die de mensen hebben uitgedacht. Zij zijn talrijk en van geen waarde. "Niet uw kleren" kan hieromtrent met grote nadruk worden gezegd. Eigenwillige Godsverering is zonde.

2. Het heeft ook mede betrekking op ordinantien door God zelf ingesteld, als de mens ze waarneemt zonder dat er genade in zijn hart is.

Onder de goede dingen, die onnut worden, kunnen wij noemen—

Het geregeld bezoek van Gods huis.

Het waarnemen van de huisgodsdienst.

Het lezen van de Schrift.

Een rechtzinnige geloofsbelijdenis.

Het gebruik van de Sacramenten.

Al deze goede dingen behoren een plaats te hebben in ons leven;

maar zij bewijzen niet, dat wij heiligen zijn, daar ook een zondaar dit alles op de een of andere manier kan waarnemen. Als het hart er niet oprecht bij is, dan is alles te vergeefs.

II. De anderre stelling, dat de mens meer geneigd is tot het uitwendige waarnemen van die dingen, dan voor inwendige zaken.

Vandaar dat hij geen vermaning behoeft om zijn kleren te scheuren, ofschoon dit in sommige gevallen een gepaste uitdrukking kan wezen van diep berouw en een heilige afschuw van de zonde.

De mens geeft de voorkeur aan uitwendigheden—

1. Omdat hij van nature niet geestelijk is.
2. Omdat het inwendige moeilijker is dan het uitwendige, daar het nadenken, naarstigheid, zorg, verootmoediging, enz. vereist.
3. Omdat hij de zonde liefheeft. Hij zal zijn kleren scheuren, want het kleed is niet hijzelf; maar zijn beminde zonden van zich af te scheuren, dat is alsof hij zich de ogen uitrukt.
4. Omdat hij zich Gode niet wil onderwerpen. Beide de wet en het evangelie staan hem tegen. Hij bemint niets, dat de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid van het hart jegens God meebrengt.

Velen verdringen zich in de buitenste voorhoven van de godsdienst, maar mijden "het heilige" van bekering, geloof en toewijding met:

III. De bijzondere stelling, dat het scheuren van het hart beter is dan elke uitwendige daad van godsvrucht.

1. Het scheuren van het hart moet worden begrepen. Het is:

Het hart, dat gebroken, berouwvol, teder, gevoelig is.

Het hart, dat treurt over kwaad in het verleden.

Het hart als met heilig geweld af te scheuren van de zonde.

Het hart als gescheurd te voelen door heilige afschuw en verontwaardiging in de tegenwoordigheid

van de zonde.

Het gezicht van de zonde moet het hart verscheuren, inzonderheid, als men haar ziet in het licht van het kruis.

2. Het scheuren van het hart is beter dan een uitwendig waarnemen van godsdienstplechtigheden, want

Deze zijn niet om onze wil geboden.

Zij zijn goed of slecht, al naar het hart is.

Het waarnemen ervan kan gepaard gaan met zonde, ja met grote zonde.

Uitwendige dingen kunnen zelfs een Antichrist zijn, die ons van Christus afhouden.

Nooit kunnen zij de plaats van Jezus zelf innemen.

3. Het scheuren van het hart moet plaats hebben. "Scheurt uw hart." Hiertoe is een sterke ruk nodig. Kan iemand zichzelf scheuren?

Dit drijft ons uit om op te zien naar een hogere macht.

Jezus alleen kan dit. Ziende op Hem, die wij doorstoken hebben, wordt ons het hart verscheurd.

Dit, volkomenlijk geschied zijnde, laat het ons aan de voeten van Hem, die alleen in staat is de gebrokenen van hart te genezen en hen te verbinden in hun smarten.

